

at man kommer og foregøgl Folk, at den kan ske i modsat Orden af, hvad der er den rigtige, for det lader sig ikke gøre. Det hele er organiske Led, og der er ingen Mulighed for at overspringe dem eller for at gaa baglæns.

Hvad angaar Næringslivet, ser jeg meget vel, at der kan opstaa Vanskeligheder ved Prisnedgangen. Men det Næringsliv, der tager Prisstigningen straks, naar den udenlandske Prisstigning melder sig, maa virkelig af de Fordele, det dér opnaar, henlægge, hvad der er nødvendigt for at kunne imødegaa de Tider, da det gaar i den omvendte Orden. Men det her anførte udelukker naturligvis ikke, at der kan opstaa særlige Forhold, som maa optages til særskilt Behandling. Det er jo ogsaa sket mange Gange før. Den trufne Ordning med Hensyn til Lønnen udelukker f. Eks. ikke, at der nu og da træffes Aftaler om, hvordan man vil behandle et enkelt Stykke Arbejde. Jeg kender mangfoldige Tilfælde baade fra den nuværende Situation og fra tidligere Situationer, hvor særlige Spørgsmaal forelaa, f. Eks. Spørgsmaalet om, hvorvidt et Skibs Reparation kunde udføres herhjemme eller skulde gaa til Udlandet, og hvor Parterne under disse Forhold altid fandt hinanden og talte sammen og som Regel blev enige. Det behøver virkelig ikke det ærede Medlem Hr. Kragh og andre at være saa stærkt optaget af. Det gaar ganske af sig selv. Det, der i den Henseende kan ordnes, ordner sig, for Arbejdsgiverforeningen ved udmærket godt, hvor de faglige Organisationer har deres Kontorer, og hvor man kan træffe de Folk, med hvem der skal forhandles. Men foreløbig — det kan ikke nægtes — tegner der sig altsaa for os en Tid med Vanskeligheder. Arbejdsløsheden er naaet til en betydelig Højde, og jeg kan ikke se rettere end, at dens Afhjælpning maa være en Pligt for den høje Rigsdag. Vi har nylig behandlet et Lovforslag derom — jeg skal derfor ikke stærkt fordybe mig i dette Emne —, et Lovforslag, om hvilket det ærede Medlem Hr. Kragh erklærede, at det var meget lidt, man krævede her. Jeg tror ogsaa, at den ærede konservative Ordfører talte om, at det var Lapperier. Ikke des mindre var det alligevel mere, end de Herrer kunde døje, for de stemte som bekendt mod Lovforslaget. Men det, man anførte som Be-

grundelse for, at det, der forelaa, var for lidt, var, at Regeringen skulde komme med andre, videregaaende Planer med Hensyn til Arbejdsløsheden, Industrijælp, Told o. s. v. Ogsaa i den Henseende frygter jeg ærlig talt, at Rigsdagen tidsnok bliver stillet overfor Planer. Rigsdagens Villie til at antage Planer, der koster Penge, er i hvert Fald i denne Tid ikke overvældende. Jeg tror derfor, at dette Raab om Planer paa Bordet saamænd tidsnok vil blive tilfredsstillt. Jeg maa sige, jeg frygter Kriseforhold i nogen Tid i hvert Fald, i saa lang Tid, som vil medgaa, indtil Ligevægt er bragt i Orden. Ogsaa i den Verden, som ligger udenfor vore Grænser, er Tilstandene af en saadan Art, at man særdeles vel maa befrygte, at Forholdene derfra ogsaa vil spille ind i vort Erhvervsliv. En samlet Plan om alt dette: Arbejdsløshed, Nødarbejder, Toldbeskyttelse eller Krisetold, eller hvad det nu er, man forlanger, en saadan samlet Plan er aldeles ikke paakrævet nu, oven i Købet skræmmer Sporene os fra en saadan samlet Plan. Vi kender nok den samlede Plan, som blev forelagt i Februar i Fjor, og som skulde gennemføres Led for Led. Denne samlede Plan, som aldeles ikke var samlet, skræmmer fra samlede Planer. Nej, vi staar overfor Kriseforhold, som utvivlsomt vil forekomme for os i forskellige Faser, som til hver Tid og under hver sine særlige Forhold kræver sine Planer og sin Ordning, og derfor maa den samlede Plan, hvis der bliver Tale om en samlet Plan, komme Led for Led, naar disse forskelligartede Forhold kræver det. Spørgsmaalet, om der kan og bør udrettes noget til Hjælp for Erhvervslivet, er, som alle ved, under Behandling.

Ogsaa Landbrugserhvervet er desværre i den senere Tid blevet ramt samtidig med andre, og ogsaa det dertil knyttede Problem er selvfølgelig under den nøjeste Overvejelse og Behandling. Det er naturligvis uhyre let for Landbruget og andre at kræve Planer fra Regeringens Side, netop fordi der er saa vild Forvirring indenfor Erhvervslivets egne Kredse. Hvad angaar Landbrugserhvervet, forudsætter jeg, at min Kollega Udenrigsministeren vil give Svar paa de Spørgsmaal, der derom er stillet. Jeg synes imidlertid, at al den Larm, hvis jeg maa sige det, som er foran-